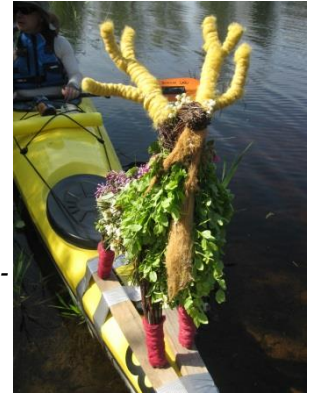

Ensikertalaisena Suomi meloossa

Jaanan ja Eeron toukokuussa 2013 vetämän melontakurssin innostama - tosin kurssin jälkeen nolla kilometriä meloneena - ilmoittauduin mukaan yhdistyksemme Suomi meloo-joukkueeseen. Ja kyllä kannatti!

Suomi meloo -tapahtuma melottiin 7.-14.6 Joensuusta Heinolaan. Meidän joukkueeseemme kuuluivat Saara, Maija, Taija, Inkeri, Liisa, Ilkka, Tapani, Matti, Kari ja minä. Ja tietysti Julle!

*Julle sai ansaitsemaansa
huomiota koko reissun ajan -
ja voitti maskottikisan!*

*Suomi meloo -karavaani
rantautumassa Savonlinnaan.*

Ihan täysin "aivot narikkaan" - loma Suomi meloo ei kuitenkaan ole. Melontavuorot sovittiin meidänkin joukkueessa etukäteen, mutta maasiirrot (ihmiset, autot, tavarat) kajakkien edetessä vesillä vaativat suunnittelua ja koordinointia niin, että viesti sujuu jouhevasti eteenpäin. Mutta hyvin kulki Joensuun ladun viesti eteenpäin vesillä ja maassa.

Minusta Suomi meloo on hieno tapahtuma. Vähän niin kuin seuramatka, jossa Joensuun latu tarjoaa osallistumismaksut ja kaluston, Suomi meloo ry on suunnitellut ja aikatauluttanut reitin ja johtokajakki johdattaa eteenpäin etappi etapilta - tänä vuonna hienoissa Saimaan ja Kymen vesistöissä. Kotimaa näyttää muuten hienolle kajakista käsin!

Matkavauhti Suomi meloo-tapahtumassa on tällaiselle aloittelijalle sopiva, noin 6 km tunnissa. Johtokajakki pitää tarkasti huolta, että tuota vauhtia ei ylitetä - ja keulimisesta tulee sanomista. Eskimokäännöstä en vielä osaa (enkä ole ihan varma haluanko oppiakaan), mutta sitä taitoa ei tällä reissulla tarvittukaan.

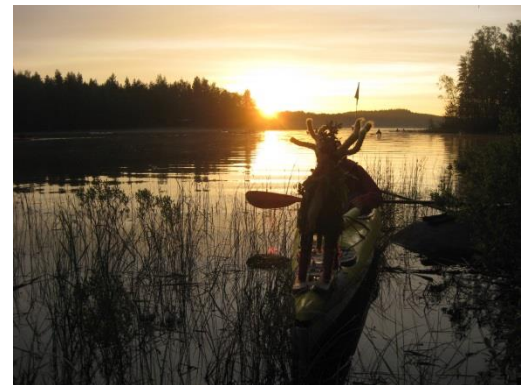
Karin ja minun melontaetapeilla ainoa tuulinen pätkä sattui viimeiselle etapillemme, joka oli myös tämän vuotisen Suomi meloo-tapahtuman päätösetappi. Pääsimme ylittämään varsin tuulisen selän. Melkoisen korkuiset aallot huuhtelivat Jullea, tarjosivat minullekin edessä istuvana muutaman kasvohuuhtelun ja keinuttivat kajakkia kaikin puolin mukavasti. Mutta oli kyllä hyvä totutella melomaan isossa aallokossa, kun ympärillä oli 59 muuta kajakkia ja perässä turvavene.

Minä taisin koukuttua sekä lajiin että tapahtumaan. Hieno tapahtuma, niin kuin yhdistyksemme omatkin retket: mukavaa etenemistä, tässä tapauksessa meloen, hyvässä seurassa hienoissa maisemissa.

Suosittelen lämpimästi! Minä ilmoitin heti töihin palattuani pomolle, että tarkoitus olisi lomailia ensi vuonnakin sopivasti Suomi meloo 2015-viikolla. ;-)

Raaskisinkohan jo lähiviikkoina leikata Suomi meloo-rannekkeen irti ranteestani...

Melontakärpäsen puremana,
Kirsi

Tällaisissa maisemissa ja tunnelmissa meloimme Karin kanssa yöosuutta.

Teksti Kirsi, kuvat Kari.